

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. P.**
právně zastoupen Mgr. Bc. Janem Šrajem, LL.M., advokátem
sídlem K Nemocnici 168/18, 741 01 Nový Jičín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2023, č. j. MSK 81552/2023,
sp. zn. DSH/13389/2023/Zaj, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 27. 6. 2023, č. j. MSK 81552/2023, sp. zn. DSH/13389/2023/Zaj, **se ruší** a věc se žalovanému **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 16 342 Kč k rukám Mgr. Bc. Jana Šraje, LL.M., advokáta, a to do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný (s drobnou změnou v upřesnění místa spáchání přestupku) potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku (dále jen „magistrát“ či „správní orgán prvního stupně“) ze dne 30. 5. 2023. Tím magistrát uznal žalobce vinným z přestupků na úseku zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jichž se měl dopustit tím, že dne 20. 12. 2022 v době kolem 8:57 hodin:
 1. řídil motorové vozidlo po požití alkoholických nápojů. Znaleckým posudkem byla zjištěna nejnižší prokazatelná hodnota alkoholu v krvi ve výši 0,49 g/kg. Tímto jednáním úmyslně porušil povinnost dle § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu a spáchal přestupek dle § 125 odst. 1 písm. b) téhož zákona;
 2. po dopravní nehodě nesepsal společný záznam o dopravní nehodě. Tímto jednáním úmyslně porušil povinnost dle § 47 odst. 3 písm. g) zákona o silničním provozu a spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona;
 3. po dopravní nehodě požil alkoholické nápoje. Tímto jednáním, úmyslně porušil povinnost dle § 47 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu a spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.
4. Za přestupky magistrát žalobci uložil pokutu ve výši 9 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 10 měsíců. Dále magistrát žalobci stanovil povinnost uhradit náklady řízení.

II. Relevantní zjištění z obsahu správních spisů

5. Policie České republiky dne 13. 3. 2023 podle § 158 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), zahájila úkony trestního řízení ve věci ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění (dále jen „trestní zákoník“). U žalobce shledala, že po předchozím požití alkoholických nápojů řídil osobní motorové vozidlo a byl účastníkem jím nezaviněné dopravní nehody, která se stala dne 20. 12. 2022 v 08:57 na kruhovém objezdu v Krmelíně (šetřené samostatně Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje, územím odborem Frýdek – Místek pod KRPT-297599/PŘ-2022-070206), od které před příjezdem přivolané policejní hlídky ujel do Ostravy. Zde byl zastížen policejní hlídkou a vyzván, aby se podrobil vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Provedeným odborným měřením za použití analyzátoru alkoholu v dechu zn. Dräger policejní hlídka u žalobce naměřila dne 20. 12. 2022 v 11:13 hodin hladinu alkoholu ve výši 0,85 ‰; v 11:19 hodin pak 0,83 ‰. Toxikologické vyšetření krve žalobce téhož dne v 12:10 hodin stanovilo hladinu alkoholu v krvi 0,74 ‰.
6. Z protokolu o dopravní nehodě ze dne 20. 12. 2022 je zjevné, že jejími účastníky byli žalobce jako řidič vozidla Škoda Octavia (dále jen „Škoda“) a M. F. jako řidič vozidla Volkswagen Tiguan (dále jen „VW“). Dle protokolu M. F. nepřizpůsobil rychlost na zledovatělé pozemní komunikaci a přejel do protisměrného jízdního pruhu, kde se levou přední oblinou vozidla VW střetl s protijedoucím vozidlem Škoda žalobce. Po střetu řidiči zastavili, prokázali si navzájem totožnost, předali si telefonní kontakt. Žalobce z místa dopravní nehody ujel, aniž by učinil oznámení Policii České republiky či vypsál tiskopis euroformuláře o dopravní nehodě. Na telefonickou výzvu policistů se nedostavil zpět na místo nehody, neboť již neměl

vozidlo a konzumoval alkoholické nápoje. Policejní hlídka jej vypátrala a žalobce se podrobil odbornému měření analyzátozem alkoholu v dechu. Následně byl převezzen k odběru krve.

7. Dle úředního záznamu podal žalobce dne 13. 1. 2023 ve 14:14 hodin policejnímu orgánu vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu ve věci podezření z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky (dále v textu též jen „úřední záznam“). Sdělil, že dne 20. 12. 2022 řídil osobní motorové vozidlo Škoda, před jízdou nepil žádný alkohol, neužil návykovou látku. Okolo 8:57 hodin na kruhovém objezdu v Krmelíně vozidlo VW na namrzlé komunikaci přejelo do protisměru a došlo ke střetu levé přední oblony vozidla VW a levých zadních dveří vozidla žalobce. Oba řidiči zastavili, vystoupili. Žalobce spěchal, předal řidiči vozidla VW své kontakty. Žalobce nehodu nechtěl řešit s policií, řidič vozidla VW ano. Žalobce odjel do práce ve Frýdku-Místku, odkud jej pak kolegové odvezli do Ostravy, kde si v restauraci Na Špici dal 1,5 l desetistupňového piva. Již neví, v kolik to bylo hodin. V restauraci jej kontaktovala policejní hlídka, aby se dostavil na místo dopravní nehody. Sdělil, že již nemá vozidlo k dispozici a že požil alkohol. Proto jej v restauraci vyzvedla jiná policejní hlídka z Ostravy a na služebně se podrobil dechové zkoušce. Ta byla pozitivní, okolo 0,8 ‰. Policistům uvedl, že pil alkohol po dopravní nehodě. Následně se podrobil odběru krve. Před jízdou alkohol nepil. Alkohol pil dne 19. 12. 2022 od 15:30 do 19:00 hodin, a to desetistupňové pivo v hospodě Na Špici, množství nedokázal odhadnout, asi 5 piv. Žalobce váží 80 kg a měří 180 cm. K dotazu policejního orgánu žalobce upřesnil, že pil po dopravní nehodě asi od 10:00 do 11:00 hodin.
8. Popis dopravní nehody a vzájemnou interakci potvrdil v úředním záznamu o podání ze dne 16. 1. 2023 i řidič vozidla VW M.F.
9. Správní spis obsahuje dále výtisky z analyzátoru dechu, ověřovací list měřidla a kalibrační protokol.
10. Dle protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření Fakultní nemocnice Ostrava lékařské vyšetření započalo dne 20. 12. 2022 ve 12:10 hodin, žalobce do protokolu uvedl, že téhož dne vypil v 11:15 hodin 1 pivo. Jeho vědomí dle hodnocení v protokolu bylo jasné, chování zdvořilé, nálada i řeč normální, chůze jistá, rovná, žalobce neměl abstinenční příznaky. Výsledková zpráva stanovila ve vzorku krve hladinu ethanolu 0,74 g/kg.
11. Opatřením ze dne 16. 1. 2023 Policie České republiky přibrala ve věci znalce - Ing. V. G. k podání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, za účelem stanovení hladiny alkoholu v krvi žalobce v době dopravní nehody a k vyjádření se k uváděnému druhu a množství alkoholu požitému žalobcem po dopravní nehodě ve vztahu k výsledkům odborného měření a výsledkům odebrané žilní krve.
12. Znalec dospěl k závěru, že pokud by žalobce po dopravní nehodě nekonzumoval alkoholické nápoje a v době dopravní nehody se nacházel v eliminační fázi metabolisme alkoholu, pohybovala by se hladina alkoholu v jeho krvi v době dopravní nehody v rozmezí 1,13 - 1,38 g/kg (‰). Pokud by žalobce po dopravní nehodě vypil 1,5 l desetistupňového piva, dosahovala by hladina alkoholu v jeho krvi v době dopravní nehody rozmezí 0,49 - 0,74 g/kg (‰). Znalec vyšel z údajů žalobce o množství požitého alkoholu po dopravní nehodě a konstatoval, že tento údaj je v rozporu s objektivně stanovenou hladinou alkoholu v krvi

dne 20. 12. 2022 v 12:00 hodin s hodnotou 0,74 g/kg a s výslednými hodnotami odborných měření alkoholu v dechu téhož dne v 11:13 a 11:19 hodin. Žalobce musel konzumovat alkoholické nápoje před dopravní nehodou. V posudku počítal hladinu alkoholu v krvi žalobce v době řízení vozidla z objektivně stanovené hladiny alkoholu v krvi za předpokladu, že žalobce po dopravní nehodě žádný alkohol nepožil. Dovodil, že by se hladina etylalkoholu pohybovala v čase 08:57 hodin v rozmezí 1,13 - 1,38 g/kg (‰). Vycházel z rychlosti eliminace alkoholu 0,12 - 0,2 g/kg/h (‰/h a s předpokladem, že se prověřovaný v době dopravní nehody, tedy dne 20. 12. 2022 v 08:57 hodin nacházel v eliminační fázi metabolisme alkoholu. Uvedené množství alkoholu v krvi (1,13 - 1,38 g/kg) odpovídá lehkému stupni opilosti. Znalec stanovil hladinu alkoholu v krvi žalobce v době dopravní nehody z udávaného množství požitého alkoholu před dopravní nehodou. Uzavřel, že žalobce by nebyl v době dopravní nehody ovlivněn alkoholem. Znalec též stanovil hladinu alkoholu v době dopravní nehody z objektivně stanovené hladiny alkoholu v krvi žalobce a z udávaného množství požitého alkoholu po dopravní nehodě. Uzavřel, že pokud žalobce konzumoval po dopravní nehodě udávané množství alkoholických nápojů, byla by hladina alkoholu v jeho krvi v době odběru krve po vstřebání veškerého alkoholu navýšena o 0,64 g/kg (‰). Pokud by vzal za prokázané, že žalobce po dopravní nehodě požil udávané množství alkoholu, pak odečtením hladiny veškerého vstřebaného alkoholu (0,64 g/kg) v krvi stanovené dne 20. 12. 2022 v 12:10 hodin a provedením zpětného odpočtu na čas dopravní nehody, by se pohybovala hladina alkoholu v krvi žalobce v rozmezí 0,49 - 0,74 g/kg. Žalobce by se tak v době dopravní nehody nacházel nejvýše ve stavu podnapilosti.

13. V opisu evidence rejstříku trestů nemá žalobce žádný záznam. V evidenční kartě řidiče si žalobce nese celkem 6 záznamů o přestupku, většinou pro přestupky spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti.
14. Příkazem ze dne 18. 4. 2023 magistrát uznal žalobce vinným ze tří přestupků specifikovaných v bodě 1 tohoto rozsudku. Příkaz žalobce napadl odporem.
15. U ústního jednání dne 29. 5. 2023 žalobce po poučení v postavení obviněného z přestupku vypověděl, že dne 20. 12. 2022 kolem 8–9 hodiny jel v Krmelíně přes kruhový objezd a vyjelo proti němu auto VW. Střetli se. Řidiči předal informace ze svého občanského průkazu, řidičského průkazu a své telefonní číslo a odjel do práce řešit důležité zakázky. Poté, co je vyřídil, jej odvezli kolegové do Ostravy a šel do hospody. Byl vystresovaný, bylo před Vánoci. Tam pil. Neví již co, ani kolik. Pak jej policisté zavezli na služebnu a provedli dechovou zkoušku, následně proběhla toxikologická zkouška z krve. Před jízdou alkohol nepožil.
16. Zástupce žalobce u téhož jednání označil znalecký posudek za nezákonný, neboť vycházel z úředního záznamu o podaném vysvětlení ze dne 20. 12. 2022, který nelze použít. Úřední záznam slouží jako informativní zdroj pro zahájení řízení. Odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu. V případě, že by správní orgán došel k závěru, že znalecký posudek je zákonný, navrhl výslech znalce, resp. vypracování znaleckého posudku, který by určil na základě výpovědi žalobce ze dne 29. 5. 2023 hladinu alkoholu v krvi po dopravní nehodě. Správní orgán nezjistil přesné množství alkoholu, které žalobce vypil po dopravní nehodě, žalobce dne 29. 5. 2023 vypověděl, že nezná přesné množství alkoholu, které po nehodě vypil.

17. Rozhodnutím ze dne 30. 5. 2023 magistrát uznal žalobce vinným z přestupků, jak jsou vymezeny v bodě 1 tohoto rozsudku. Nesouhlasí s žalobcem, že znalecký posudek je nezákonný. Je běžnou praxí, že před zahájením řízení se pro vyloučení trestného činu zadává znalecký posudek. Obviněný byl ve věci poučen a věděl, k jakému účelu informace podává. Správní orgán zdůraznil, že úřední záznam nepoužil jako přímý důkaz, ale jako podklad pro vypracování hodnocení důkazů, na základě, kterých bylo zahájeno správní řízení. Usvědčujícím důkazem nebyl úřední záznam, ale znalecký posudek. Návrh na vypracování nového znaleckého posudku magistrát považoval za nadbytečný, stejně jako požadavek, aby nový znalecký posudek vycházel z nově uváděných skutečností, tj. že si obviněný nepamatuje množství vypitého alkoholu. Žalobce tedy shledal vinným z přestupku spočívajícího v řízení motorového vozidla po požití alkoholického nápoje. Magistrát dále shledal žalobce vinným z přestupu požití alkoholu po dopravní nehodě. Konstatoval, že takto znemožnil přesné stanovení hladiny alkoholu v době jízdy, resp. dopravní nehody a nadměru spotřebovával kapacity Policie České republiky a znalce. Nesepsáním společného záznamu o dopravní nehodě rovněž nadměru spotřebovával kapacity Policie České republiky, neboť sepsáním uvedeného záznamu by se policie nemusela přivolávat. Za uvedené přestupky magistrát uložil trest dle § 41 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“).
18. Rozhodnutí magistrátu napadl žalobce odvoláním. Namítá, že magistrát nevypořádal argumenty a judikaturu, kterou žalobce v průběhu správního řízení předestřel. Rovněž se magistrát nevypořádal se všemi návrhy na doplnění dokazování, konkrétně návrhem na výslech znalce. Namítá nezákonné užití úředního záznamu o podaném vysvětlení ve správním řízení. Vzhledem k tomu, že po zahájení řízení žalobce uváděl jiné hodnoty, jsou závěry znaleckého posudku vycházející pouze z úředního záznamu nepoužitelné a samotné rozhodnutí nepřezkoumatelné. Rozhodnutí má za nepřezkoumatelné i proto, že správní orgán neprovedl důkaz zadáním nového znaleckého posudku. Ve znaleckém posudku rovněž absentují hodnoty, z nichž znalec vycházel, nejsou v něm specifikovány výpočty (například z jakého obsahu alkoholu v desetistupňovém pivu znalec vycházel za situace, kdy obsah alkoholu se v tomto stupni piva různí a může se pohybovat od cca 3,5 % do 4,8 % obsahu alkoholu). Žalobce dále namítl, že úřední záznam magistrát použil jako přímý důkaz, neboť z něj čerpá i další informace, například ohledně času či množství požití alkoholu. Žalobce konečně poukazuje na znění § 47 zákona o silničním provozu a uvádí, že v souzené věci nebyl naplněn ani jeden ze zákonných předpokladů pro splnění povinnosti přivolat policisty.
19. Žalovaný odvolání žalobce napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil rozhodnutí magistrátu. Je přesvědčen, že v řízení byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Má za prokázané, že obviněný, který po dopravní nehodě vypil 1,5 litru desetistupňového piva, dosáhl hladiny alkoholu v krvi ve výši 0,49 g/kg v době dopravní nehody. Konstatoval rovněž, že jeho výpověď u ústního jednání koresponduje s podáním vysvětlení. Žalovaný má za to, že se magistrát zabýval důkazními návrhy žalobce, neboť výslech znalce navrhl žalobce ve vazbě na změnu své výpovědi a odůvodnil blíže jen to, proč by měl být zpracován znalecký posudek nový. Znalecký posudek byl v souzené věci dostatečným důkazem k prokázání protiprávního jednání. Otázky, které klade žalobce

v odvolání, by dle názoru žalovaného na výsledku řízení nic nezměnily. Hodnoty, z nichž znalec vycházel, znalecký posudek uvádí. Znalecký posudek může být přezkoumán jen jiným znalcem či znaleckým ústavem, nikoli správním orgánem. Výslech znalce považuje žalovaný za nadbytečný. Dle žalovaného magistrát nepochybil, pokud vycházel pouze z úředního záznamu. Judikaturu uváděnou žalobce má za nepřiléhavou. Žalovaný hodnotí výpověď žalobce učiněnou u ústního jednání jako účelovou.

III. Obsah žaloby

20. Žalobce napadené rozhodnutí sporuje v celém rozsahu. Má je za vadné, dostatečně neodůvodněné, nezákonné a nepřezkoumatelné.
21. Nejprve výčtem poukazuje na jednotlivá ustanovení Listiny základních práv a svobod či správního řádu, která žalovaný porušil. Konkrétně namítá, že se správní orgány řádně nevypořádaly s námitkami a návrhy žalobce, nezabývaly se judikaturou, na kterou poukazoval, neprovedly rozbor jednotlivých důkazů a nevypořádaly se s návrhy žalobce na doplnění dokazování – tj. s návrhem na výslech znalce a vypracování nového znaleckého posudku.
22. Žalobce namítá tzv. nepoužitelnost úředního záznamu o podaném vysvětlení před Policií České republiky ze dne 13. 1. 2023, a tím i vypracování znaleckého posudku v souzené věci. Na základě výpovědi u jednání dne 29. 5. 2023 chtěl vypracovat nový znalecký posudek, který by zohlednil nové skutečnosti, a výslech znalce, který by odpověděl na jeho dotazy.
23. Tento návrh žalovaný odmítl účelovostí výpovědi žalobce. Žalobce proto poukázal na právo obviněného z přestupku hájit se před správním orgánem způsobem, který uzná za vhodný. Dovojuje porušení svého práva na obhajobu. Žalobce zdůrazňuje, že mu musí být prokázána vina bez jakýchkoli pochybností. Též vyzdvihuje zásadu ústnosti a bezprostřednosti. Konečně podtrhuje povinnost správních orgánů rozhodujících o vině za přestupek zjistit skutkový stav věci bez ohledu na aktivitu obviněného z přestupku.
24. Žalobce dále uvádí, že žalovaný posvětil nezákonný postup magistrátu, který jeho návrh na výslech znalce vůbec nerefletoval. Pokračuje úvahami o významu pojmu „respektive“.

IV. Vyjádření žalovaného a žalobce

25. Žalovaný ve vyjádření ze dne 14. 8. 2023 navrhuje zamítnutí žaloby. Žalobní námitky opakují ty odvolací.
26. Uvádí, že znalec vycházel z údajů, které žalobce dobrovolně sdělil při podání vysvětlení v trestním řízení, po výslovném poučení o právu odepřít výpověď. Žádný právní předpis nevylučuje, aby znalec použil podání vysvětlení jako podklad pro zpracování posudku.
27. Správní orgán neuvěřil tvrzení žalobce při ústním jednání, že si již nepamatuje, co a v jakém množství vypil po dopravní nehodě, a to s ohledem na obsah podaného vysvětlení v trestním řízení.

28. Žalovaný trvá na tom, že jak důkaz výsledkem znalce, tak důkaz novým znaleckým posudkem jsou nadbytečné. Na základě tvrzení žalobce, že již neví, kolik, kdy a jaký alkohol vypil po nehodě, by dle žalovaného znalec neměl „co zkoumat“, neboť by neměl žádné údaje, ze kterých by mohl vycházet. Žalobce pak neuváděl, k čemu konkrétnímu by měl být znalec vyslechnut. Neuvádí to ani v žalobě. Žalovaný považuje znalecký posudek za úplný a dostačující. V řízení o přestupku není výslech znalce pravidlem.
29. Žalovaný zdůrazňuje, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a orgánu odvolacího tvoří jeden celek. Vady odůvodnění prvostupňového rozhodnutí mohou být zhojeny v rozhodnutí o odvolání.
30. Žalobce ve vyjádření ze dne 1. 12. 2023 odkázal na judikaturu trestních soudů ve vztahu k otázce tzv. použitelnosti úředních záznamů v řízení před soudem.

V. Posouzení věci krajským soudem

31. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) a včasnou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).
32. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu přitom respektuje vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
33. Krajský soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
34. V souzené věci je stěžejní posoudit, zda správní orgány dostatečně zjistily skutkový stav. Jinými slovy, zda v řízení vypracovaný znalecký posudek Ing. V. G. ze dne 8. 3. 2023 představoval dostačující podklad pro závěry žalovaného o vině žalobce. S tím úzce souvisí otázka, zda správní orgány pochybily, pokud neprovedly návrh žalobce na doplnění dokazování výsledkem znalce či vypracováním nového znaleckého posudku na podkladě jeho obhajoby přednesené u jednání dne 29. 5. 2023.
- K přestupku 1 a 3.: „řízení motorového vozidla po předchozím požití alkoholických nápojů“ a „požití alkoholického nápoje po dopravní nehodě“*
35. Soud úvodem posouzení reaguje na námitku žalobce o nepřezkoumatelnosti, resp. nezákonnosti, napadeného rozhodnutí z důvodu **nevypořádání jeho důkazního návrhu ze dne 29. 5. 2023 na výslech znalce**.
36. Z rozhodnutí magistrátu je zjevné, že se s tímto důkazním návrhem opravdu opomněl vypořádat. Magistrát se v odůvodnění zaměřil na důkazní návrh žalobce vypracováním nového znaleckého posudku. Ten považoval za nadbytečný, stejně jako požadavek, aby nový znalecký posudek vycházel z nově uváděných skutečností, tj. že si obviněný nepamatuje množství vypitého alkoholu – ten měl za nelogický (srov. stranu 4, odstavec 4 rozhodnutí magistrátu). Posouzení důkazního návrhu výsledkem znalce ale v rozhodnutí magistrátu absentuje. Byl to poprvé až žalovaný, který se k návrhu žalobce na výslech znalce

vyjádřil (srov. stranu 8, odstavec 3 a 4 napadeného rozhodnutí). Měl jej za nadbytečný, nelogický a obhajobu žalobce za účelovou.

37. Krajský soud připomíná, že řízení před správním orgánem prvního stupně a právním orgánem odvolacím tvoří jeden celek. Projevem této zásady jednoty správního řízení je jednak to, že odvolací správní orgán může odstranit vady odůvodnění správního orgánu prvního stupně tím, že prvoinstanční rozhodnutí doplní či koriguje svým odůvodněním, jednak to, že není nezbytné, aby se odvolací správní orgán podrobně vypořádával s otázkami, které již byly zodpovězeny správním orgánem prvostupňovým, pokud se s jejich posouzením ztotožňuje; za takové situace postačí, pokud na konkrétní pasáže rozhodnutí správního orgánu prvního stupně s osvojující poznámkou odkáže (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47, ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25, či ze dne 20. 2. 2020, č. j. 2 Ads 171/2019-43).
38. Na podkladě výše uvedeného krajský soud neshledal přezkoumávané rozhodnutí vadným z důvodu nevypořádaní důkazního návrhu výsledkem znalce. Žalovaný totiž vadu magistrátu spočívající v absenci odůvodnění neprovedení tohoto důkazu napravil.
39. Otázkou však zůstává, zda v kontextu souzené věci **obstojí způsob, jak se s důkazními návrhy žalobce žalovaný vypořádal, tj. jeho závěr o nadbytečnosti důkazu** výsledkem znalce (resp. novým znaleckým posudkem) s ohledem na dostatečnost již realizovaného znaleckého zkoumání, nemožnost takový důkaz provést a účelovost tvrzení žalobce.
40. Pravdou je, že správní orgán není návrhy účastníků na provedení důkazů vázán. Je právem správního orgánu, který vede řízení o přestupku, vlastní úvahou dospět k rozhodnutí, které důkazy provede, a které naopak označí v dané situaci za nadbytečné a návrhu na jejich provedení nevyhoví (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2006, č. j. 4 As 2/2005–62, č. 847/2006 Sb. NSS). Správní orgán nicméně vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci, případně musí vždy přezkoumatelným způsobem vyložit, proč provedení navržených důkazů není v konkrétním případě nutné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2012, č. j. 2 As 102/2011–121 či ze dne 28. 2. 2018, č. j. 2 Afs 306/2017–30).
41. Krajský soud zdůrazňuje, že předmětem souzené věci je správní trestání, v němž se dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu aplikují obdobné zásady jako v právu trestním. Kategorie správních deliktů je kategorií trestního práva v širším slova smyslu, a proto je třeba trvat na jednotě trestání za trestné činy a správní delikty (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, čj. 7 Afs 27/2008–46, ze dne 16. 4. 2008, čj. 1 As 27/2008–67, nebo ze dne 7. 5. 2008, čj. 1 As 35/2008–51). Pro trestnost přestupků musí proto platit obdobné principy a pravidla jako v případě trestných činů.
42. Uvedené platí samozřejmě i o procesu dokazování, jehož nedostatky se řadí pod tzv. vady řízení. Vada řízení obecně znamená, že řízení nebylo vedeno v souladu se zákonem. Existují vady, které lze napravit ještě v průběhu řízení, ale i vady, které zatěžují samotné rozhodnutí. Ve správním řízení se rozhodnutí neruší kvůli „menším vadám“, které mají malý nebo žádný vliv na situaci a u nichž lze dovodit, že by výrok rozhodnutí byl stejný i za situace, kdyby k vadě řízení vůbec nedošlo (srovnej například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne

14. 10. 2005, č. j. 6 Ads 57/2004–59). Jiná je ovšem situace u „těžších vad“, které jsou důvodem ke zrušení vydaného rozhodnutí. Příkladem může být porušení procesních práv v souvislosti s procesem dokazování, tedy i odepření provedení navrženého důkazu bez náležitého odůvodnění.

43. Mezi základní práva obviněného v rámci řízení o přestupku patří především právo navrhnout důkazy na svou obhajobu, vyjadřovat se ke všem skutečnostem, které se mu dávají za vinu, či klást svědkům a znalcům při ústním jednání otázky. Právo navrhnout důkazy je důležitým oprávněním obviněného. Jedná se o součást práva na obhajobu obviněného. Prostřednictvím tohoto práva má totiž obviněný možnost ovlivňovat dokazování a předkládat důkazy o své nevině. Právo navrhnout důkazy sice není výslovně zmíněné v Úmluvě o ochraně lidských práv a svobod (dále jen „Úmluva“) a v Listině základních práv a svobod (dále jen „Listina“); v Úmluvě nalézáme „pouze“ právo obviněného vyslýchat nebo dát vyslýchat svědky proti sobě a dosáhnout předvolání a výsledku svědků ve svůj prospěch za stejných podmínek, jako svědků proti sobě. Aby mohl obviněný dosáhnout výsledku svědka, logicky musí jeho předvolání a provedení výsledku navrhnout. Právo navrhnout důkazy však lze dovodit z čl. 40 odst. 3 Listiny. V „podústavní“ rovině je právo navrhnout důkazy obviněnému přiznáno § 36 odst. 1 správního řádu, stejně jako všem účastníkům správních řízení. Přestupkový zákon toto oprávnění výslovně nezmiňuje, přestože v § 73 odst. 2 zákona o přestupcích z roku 1990 toto právo explicitně obsahovalo.
44. Dle § 82 odst. 3 přestupkového zákona mají účastníci řízení právo klást otázky sobě navzájem, svědkům a znalcům. Takto v první řadě podle výslovné dikce právní úpravy platí, že v rámci prováděného dokazování mají účastníci řízení právo klást otázky jednak sobě navzájem a dále i předvolaným svědkům a znalcům. Pokud jde o znalce, v jejich případě obviněnému právo vyslýchat nebo dát vyslýchat svědky (znalce) proti sobě a dosáhnout předvolání a výsledku svědků (znalců) ve svůj prospěch za stejných podmínek, jako svědků (znalců) proti sobě, zakládá již přímá aplikace čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy.
45. V nynější věci žalobce u ústního jednání dne 29. 5. 2023 vypověděl, že si již nepamatuje „co a kolik pil“ po dopravní nehodě. Proto navrhl výslech znalce, resp. zpracování znaleckého posudku (krajský soud se pro irelevantnost nebude vyjadřovat k „lingvistické výměně názorů“ mezi žalobcem a správními orgány stran výkladu pojmu „respektive“, neboť vůle žalobce doplnit dokazování výsledkem znalce či zpracováním dalšího znaleckého posudku je z vyjádření jeho právního zástupce ze dne 29. 5. 2023, jakož i z obsahu jeho odvolání, zcela zjevná).
46. Změna způsobu obhajoby (zde vymezení množství, druhu a času požitého alkoholu v úředním záznamu o podaném vysvětlení ze dne 13. 1. 2023, tj. 1,5 l desetistupňového piva *vs.* tvrzení žalobce u jednání dne 29. 5. 2023 o tom, že si již nepamatuje, „co a kolik pil“) bezesporu je právem žalobce. Z této změny obhajoby správní orgány dovodily důkazní závěry nepříznivé pro žalobce. Považovaly jeho výpověď za nelogickou, nevěrohodnou a uvedly, že otázky, na které by mohl odpovídat znalec, by na výsledku nic nezměnily (viz strana 4 odst. 4 rozhodnutí magistrátu a strana 8, poslední odstavec napadeného rozhodnutí).
47. Krajský soud nepovažuje za správnou takovou argumentaci, při níž správní orgány vyvozují důkazní závěry nepříznivé pro žalobce ze způsobu, jakým vykonává svou obhajobu. S takto koncipovanou argumentací použitou k hodnocení důkazů nelze souhlasit. Dle nálezu

Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 1624/09 ze dne 5. 3. 2010; N 43/56 SbNU 479, jehož závěry jsou přenositelné i do oblasti správního trestání, je české trestní řízení vybudováno důsledně na principu oficiality a principu vyhledávacím (srov. § 2 odst. 5 tr. řádu), z nichž plyne pro orgány činné v trestním řízení povinnost objasňovat stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, a to i bez návrhu stran. Právo na obhajobu, které má i ústavněprávní zakotvení (čl. 37 odst. 1 a 2, čl. 40 odst. 3 a 4 Listiny), je koncipováno tak, že obviněný se může, avšak nemusí hájit; taktika a způsob vedení obhajoby je výlučně v dispozici obviněného; také volba okamžiku, kdy obviněný s obhajobou vystoupí, je toliko jeho věcí; úkol prověřovat obhajobu spočívá v kterémkoli okamžiku trestního řízení na orgánech činných v trestním řízení; obviněného v trestním řízení netíží žádné důkazní břemeno.

48. V souzené věci správní orgány navíc samy spekulovaly o výstupu nového znaleckého posudku či výsledku znalce, a to v neprospěch žalobce, aniž by takový důkaz vůbec provedly. Nebyl-li důkaz proveden, nelze uvažovat o tom, jak vyzní. Pokud správní orgán neprovedl navržený důkaz a tento důkaz není *prima facie* vadný nebo irelevantní, dopustil se vadného postupu (viz např. rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 20217, č. j. 2 As 235/2017–26).
49. V nynější věci nadto žalobce vznesl zcela **konkrétní námitky i k obsahu již zpracovaného znaleckého posudku** (viz ústní jednání dne 29. 5. 2023 a zejména odvolání žalobce). Poukázal na absenci výpočtů (které v posudku krajský soud rovněž nenalezl); nejasnost konkrétního množství obsahu alkoholu v desetistupňovém pivu za situace, kdy tato hodnota může oscilovat od 3,5 do 4,8 % obsahu alkoholu; sporoval i časové údaje o požití alkoholu, které mohou ovlivnit výpočet jeho eliminace).
50. I tyto námitky žalovaný vypořádal prostou úvahou o nadbytečnosti důkazu výsledkem znalce či nového znaleckého posudku a konstatováním o účelovosti a nelogičnosti obhajoby žalobce. V závěrech o vině žalobce pak již jen na znalecký posudek v plném rozsahu odkazuje a uzavírá, že ve věci byl skutkový stav dostatečně objasněn.
51. Dle krajského soudu nicméně žalobce v řízení jednoznačně a věcně formuloval své námitky do znaleckého posudku, které nebyly nijak excesivní. Požadavek na řádné vyhodnocení hladiny alkoholu v těle žalobce v době spáchání dopravní nehody s vyzdvihnutím konkrétních nedostatků znaleckého posudku nepovažuje krajský soud za nikterak nadbytečný.
52. Situací, kdy je v procesu dokazování potřeba hodnotit znalecké posudky, se soudy zabývaly již mnohokrát. V nálezů Ústavního soudu ze dne 30. 4. 2007, sp. zn. III. ÚS 299/06, byl zdůrazněn požadavek kritického hodnocení všech důkazů včetně znaleckého posudku. Znalecký posudek nepožívá větší důkazní síly než jiné důkazní prostředky a musí být podrobován všestranné prověrce nejen právní korektnosti, ale též věcné správnosti. „Hodnotit je třeba celý proces utváření posudku, včetně přípravy znaleckého zkoumání, opatřování podkladů pro znalce, průběh znaleckého zkoumání, věrohodnost teoretických východisek, jimiž znalec odůvodňuje své závěry, spolehlivost metod použitých znalcem a způsob vyvozování závěrů znalce. Soudy (a stejně tak správní orgány) nesmí slepě důvěřovat závěrům znalce a přenášet odpovědnost za skutkovou správnost rozhodování na znalce. Vyrstanou-li

pochybnosti o věcné správnosti znaleckého posudku, jsou správní orgány povinny v souladu se zásadou oficiality a zásadou vyhledávací pokusit se odstranit vzniklé pochybnosti obstaráním dalších důkazů. V případě závažných skutkových rozporů a pochybností o správnosti znaleckého posudku, které se nepodaří odstranit, je třeba postupovat podle pravidla „in dubio pro reo“ a rozhodnout ve prospěch účastníka.“ Platí rovněž, že při pochybnostech o objektivitě znaleckého posudku, jej nemůže správní orgán nahradit svým názorem, nýbrž musí znalce vyslechnout, uložit mu, aby znalecký posudek doplnil nebo jiným způsobem odstranil nedostatky z něho vyplývající, z čehož vyplývá, že může dojít k vypracování nového znaleckého posudku nebo k ustanovení jiného znalce, aby věc opětovně posoudil a vyjádřil se ke správnosti údajů již v podaném posudku. V této souvislosti srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2006, sp. zn. 33 Odo 544/2006, podle něhož „Jestliže existují pochybnosti o písemném znaleckém posudku, na které účastník řízení poukázal a k jejichž odstranění je třeba odborných znalostí, nemůže se soud spokojit s písemným posudkem, jakkoliv jsou jeho závěry jednoznačné, ale musí znalce vyslechnout (...).“

53. Odmítnout provedení důkazního návrhu pak nelze ani ničím nepodložením konstatováním žalovaného ve vyjádření k žalobě o tom, že takový postup není v řízení o přestupku pravidlem (*sic!*). Pravidlem však bezesporu je povinnost správního orgánu objasnit skutkový stav bez důvodných pochybností.
54. Bylo na správních orgánech, aby v návaznosti na změnu obhajoby žalobce, která měnila údaje uvedené v úředním záznamu, takto předestřenou novou verzi skutkového stavu řádně prověřily (a to z úřední povinnosti). Nepříslušelo navíc správním orgánům na podkladě výpovědi žalobce ze dne 29. 5. 2023 presumovat závěry znalce či dovozovat nemožnost nově udané skutkové verze znalecky vůbec posoudit, to vše pouhým konstatováním o účelovosti obhajoby žalobce. Závěr o účelovosti nadto žalovaný nikterak přezkoumatelně neodůvodnil a krajský soud jej má minimálně za předčasný. Bez ohledu na změnu obhajoby navíc žalobce formuloval zcela konkrétní námitky do již vypracovaného znaleckého posudku, které se změnou obhajoby nesouvisely. I ty zůstaly nevypořádány.
55. Neobstojí pouhé konstatování správních orgánů o tom, že údaje z úředního záznamu žalobce poskytl v úzké časové souvislosti po dopravní nehodě (a proto jsou asi přesnější). Zde totiž nemohl krajský soud přehlédnout, že ještě před podáním vysvětlení dne 13. 1. 2022, žalobce dne 20. 12. 2022 (tj. v den dopravní nehody) do protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření uvedl, že „alkohol požíval dnes kolem 11:15 hodin v rozsahu jednoho piva“. S těmito údaji ani znalec, ani správní orgány, přitom vůbec nepracovali.
56. S ohledem na tyto závěry se krajský soud nebude detailně věnovat **námítce o nepoužitelnosti údajů z úředního záznamu o podaném vysvětlení jako podkladu pro znalecký posudek**. Krajský soud nepolemizuje ani s obecnými závěry trestních soudů o použitelnosti úředního záznamu v trestním řízení, na které žalobce poukazuje ve svých písemných podáních, zejména pak ve vyjádření ze dne 1. 12. 2023, ani s obecným tvrzením žalovaného zaznívajícím ve vyjádření ze dne 14. 8. 2023, že je běžné, že znalci vycházejí z údajů, které obviněný dobrovolně po poučení sdělil při podání vysvětlení.

57. Žádný právní předpis opravdu nevylučuje, aby znalec použil úřední záznam o podání vysvětlení jako podkladu pro zpracování znaleckého posudku. Důležité je ovšem následné hodnocení takto získaného důkazu (ať již soudy či správními orgány).
58. Co se týče procesní hodnoty úředního záznamu, lze odkázat na bohatou a propracovanou judikaturu správních soudů. Význam úředního záznamu spočívá v přestupkovém řízení v tom, že na jeho základě si může správní orgán předběžně vyhodnotit význam případné svědecké výpovědi dané osoby z hlediska skutečností, které je třeba v konkrétním řízení o přestupku prokazovat (viz shora cit. rozsudek čj. 6 As 22/2013–27, bod 11). Úřední záznam lze v přestupkovém řízení použít, třeba v případě rozporů mezi výpovědí svědka nebo obviněného a obsahem úředního záznamu (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 9. 2010, čj. 1 As 34/2010–73, č. 2208/2011 Sb. NSS, bod 35, kde se Nejvyšší správní soud odklonil od přísnější judikatury trestněprávní). Úřední záznam může být dokonce přijat i jako listinný důkaz za situace, kdy skutečnosti v něm uvedené není objektivně možno prokázat jiným důkazem, typicky výpovědí obviněné osoby či svědků (takto rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2012, čj. 2 As 67/2011–89).
59. V nynější věci krajský soud neshledává *a priori* nic „šokujícího“ na tom, že policejní orgán zadal znalci zpracování znaleckého posudku již na podkladě údajů z úředního záznamu. V podmínkách souzené věci ostatně ani jinak postupovat nemohl. Znalecký posudek potřeboval při prověřování (tj. postupu před zahájení trestního stíhání ve smyslu § 158 trestního řádu) důvodnosti, zda zahájit trestní stíhání dle § 160 trestního řádu (tedy k posouzení otázky, zda prověřováním zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že byl spáchán trestný čin). Policejní orgán následně postupoval v duchu trestního řádu. V situaci, kdy ze závěrů znaleckého posudku dovedl, že nejde o podezření z trestného činu, věc odezval správnímu orgánu dle § 159a odst. 1 písm. a) trestního řádu.
60. Poněkud „šokující“ se naopak krajskému soudu jeví návazný postup správních orgánů. Ty totiž tížila povinnost zjišťovat skutkový stav stran skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že deliktního jednání se obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (*in dubio pro reo*). Povinnost prokázat přestupek žalobci měl správní orgán. Žalobci stačila k tomu, aby nemohl být za přestupek postižen, rozumná pochybnost o otázce, zda se předmětného jednání dopustil; žalobce se nemusel vyvíňovat, tedy prokazovat, že se deliktního jednání nedopustil (srov. usnesení rozšířeného senátu nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, čj. 5 As 126/2011–68, bod 18).
61. Již výše krajský soud uzavřel, že bylo na správních orgánech, aby změnu obhajoby žalobce, která se rozcházela s údaji uvedenými v úředním záznamu (zde krajský soud nemůže souhlasit se závěrem žalovaného o tom, že výpověď žalobce u ústního jednání koresponduje s podáním vysvětlení: viz strana 7 odstavec 7 napadeného rozhodnutí) řádně prověřily. Nelze proto než usoudit, že v nynější věci správní orgány neobjasnily skutkový stav věci takovým způsobem, aby mohly beze všech pochybností dovést, že žalobce řídil motorové vozidlo po předchozím požití alkoholických nápojů.
62. Krajský soud připomíná například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2006, č. j. 4 As 2/2005–62, publ. pod č. 847/2006 Sb. NSS, v němž soud zaujal ve vztahu k řízení

přestupkovému následující stanovisko: „Není sporu o tom, že je právem správního orgánu, který vede řízení o přestupku, vlastní úvahou dospět k rozhodnutí, které důkazy provede a které naopak označí v dané situaci za nadbytečné a návrhu na jejich provedení nevyhoví (§ 32 odst. 2 s. ř.). Toto jeho oprávnění vychází kromě jeho vrchnostenského postavení spojeného s pravomocí vůči subjektům podřízeným jeho autoritě, svěřenou mu zákonem, a inkvizičního (vyšetřovacího) principu, na němž je přestupkové řízení založeno, také ze základních zásad správního řízení, jako je zásada procesní ekonomie (hospodárnosti řízení, § 3 odst. 3 s. ř.) a zásada dokazování jen v rozsahu potřebném pro vydání rozhodnutí. Rozhodně však nelze toto právo chápat jako absolutní. Jeho realizace nesmí být překážkou uplatnění základních záruk osob čelících určitému obvinění trestní povahy v širším slova smyslu, garantovaných normami nejvyšší právní síly. Soubor těchto záruk lze souhrnně nazvat právem na spravedlivý proces.“ V souzené věci návrhy žalobce na výsledky znalce a provedení nového znaleckého posudku nebyly ničím jiným než realizací jeho práva na spravedlivý proces. Žalobce přitom uvedl i konkrétní námitky proti znaleckému posudku.

63. Právě prezentované úvahy přiměřeně platí i pro závěry žalovaného o vině žalobce přestupkem spočívajícím v požití alkoholického nápoje po dopravní nehodě. Ani v této otázce s ohledem na změnu obhajoby žalobce a výše předestřené žalovaný dle krajského soudu nezjistil skutkový stav věci způsobem nevyvolávajícím důvodné pochybnosti. Procesní taktika žalobce nemůže vyústit v upření základních práv obviněného z přestupku.

K přestupku 2: „nesepsání společného záznamu o dopravní nehodě“

64. Správní orgány rovněž dospěly k závěru, že se žalobce dopustil přestupku, pokud v nynější věci nesepsal po dopravní nehodě společný záznamu.
65. Ustanovení § 47 odst. 3 a odst. 4 zákona o silničním provozu (ve znění účinném do 30. 6. 2023) rozlišuje dva postupy v případě, kdy dojde k dopravní nehodě.
66. Podle jeho § 47 odst. 4 platí, že dojde-li při dopravní nehodě k usmrcení nebo zranění osoby nebo k hmotné škodě převyšující zřejmě na některém ze zúčastněných vozidel včetně přepravovaných věcí částku 100 000 Kč, jsou účastníci dopravní nehody povinni neprodleně ohlásit dopravní nehodu policistovi, zdržet se jednání, které by bylo na újmu řádného vyšetření dopravní nehody a setrvat na místě dopravní nehody až do příchodu policisty.
67. Dle § 47 odst. 3 písm. g) zákona o silničním provozu však v případech, kdy nevznikne povinnost oznámit nehodu policii (tedy v případech, kdy se nejedná o dopravní nehodu, při níž dojde k usmrcení nebo zranění osoby nebo k hmotné škodě převyšující zřejmě na některém ze zúčastněných vozidel včetně přepravovaných věcí částku 100 000 Kč ve smyslu výše citovaného § 47 odst. 4 zákona o silničním provozu), mají mj. „jen“ povinnost sepsat společný záznam o dopravní nehodě.
68. Jinými slovy, je to „charakter či závažnost“ dopravní nehody (jak je vymezena v § 47 odst. 4 zákona o silničním provozu), která předznamená rozsah povinností účastníků dopravní nehody.
69. V nynější věci je ze správního spisu zjevné, že účastníci dopravní nehody byli dva. Žalobce (který dopravní nehodu nezavinil) a řidič vozidla VW pan M. F. (který ji zavinit měl). Jeho

jednání řešil příslušný útvar policie samostatně (pod KRPT 297599/PŘ-2022-070206). Z usnesení o odevzdání věci ze dne 13. 3. 2023 plyne, že věc M. F. policie odevzdala magistrátu k projednání přestupku. Věc policie oznámila zvlášť.

70. Ve správním spise však již není materializován žádný výstup řízení o přestupku M. F. či jiné podklady, z nichž by bylo zjistitelné, zda se v nynější věci jednalo o dopravní nehodu, která implikovala povinnost jejích účastníků oznámit nehodu policistům (tedy o případ předpokládaný § 47 odst. 4 zákona o silničním provozu) či o dopravní nehodu, při které tato povinnost jejím účastníkům nevznikla a tito měli reagovat „jen“ sepisem společného záznamu o dopravní nehodě na příslušném formuláři [§47 odst. 3 písm. g) zákona o silničním provozu].
71. Krajský soud nepřehlédl, že žalobce takto výslovně v žalobě neargumentuje. Napadá všechny výroky napadeného rozhodnutí a v obecné rovině jeho nepřezkoumatelnost. Krajskému soudu nicméně **nedostatek vymezení „charakteru a závažnosti“ dopravní nehody ve smyslu § 47 odst. 4 zákona o silničním provozu** v nynější věci brání věcnému přezkumu napadeného rozhodnutí (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, č. 2288/2011 Sb. NSS). Jedná se o vadu, k níž přihlédl z úřední povinnosti.
72. S ohledem na absenci specifikace dopravní nehody a jejích následků v probíhajícím správním řízení správní orgány nemohly přezkoumatelně učinit závěr o porušení povinnosti předpokládané § 47 odst. 3 písm. g) zákona o silničním provozu a o vině žalobce přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.
73. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší pro vady řízení rozhodnutí, je-li nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. K nepřezkoumatelnosti soud přihlíží též *ex officio*, jak plyne ze samé povahy věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, čj. 5 A 157/2002-35); nesrozumitelností rozhodnutí judikatura správních soudů rozumí především rozpornost výroku a odůvodnění, nemožnost seznat, jak bylo ve věci vůbec rozhodnuto (nesrozumitelnost projevu vůle správního orgánu), zmatečné výroky vnitřně rozporuplné. O nesrozumitelné rozhodnutí jako celek by se mohlo jednat za situace, kdy z rozhodnutí lze sice seznat, jak bylo rozhodnuto, z textu rozhodnutí jako celku však nelze pochopit, co správní orgán k takovému rozhodnutí vedlo (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2006, čj. 6 As 24/2005-55).

Dílčí závěr

74. Krajský soud zdůrazňuje, že svými úvahami nikterak nepředjímá možné závěry výsledku znalce či doplnění znaleckého posudku. To mu nepřisluší. Důrazně však apeluje na to, aby žalovaný učinil za dost své povinnosti řádného objasnění skutkového stavu způsobem nade vší pochybnost.
75. Krajský soud je obeznámen s tím, že právo na spravedlivý proces nezaručuje provedení každého důkazu, který bude účastníky řízení navržen (srovnej nálezy Ústavního soudu ze dne 22. 10. 2015, sp. zn. II. ÚS 3549/14). Obecné soudy (taktéž i správní orgány) tedy nemají povinnost provést všechny důkazy, které jsou navrženy, ovšem rozsah dokazování z jiných

důkazních pramenů musí být dostatečný (k tomu srov. např. náleze Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 61/94, publikovaný ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, sv. 3., č. 10). Uvedené krajský soud v projednávané věci nespatřuje, naopak v ní shledává výše předestřené pochybnosti o náležitě zjištěném skutkovém stavu a obsahu znaleckého posudku.

76. Princip presumpce nevinny je pevně spjat se zásadou materiální pravdy, kdy vzájemně napomáhají svému uplatnění. Vyjadřuje v sobě povinnost správních orgánů ve správním řízení prokázat úplně a bez jakýchkoli pochyb viny obviněného. Materiální pravdou rozumíme snahu o obsahově pravdivé zjištění skutkového stavu, který je rozhodující správní orgán schopen subjektivně zjistit. Platí tedy logická rovnice, že obviněného lze uznat vinným pouze za splnění podmínky řádně zjištěného skutkového stavu věci, kdy předmětný skutkový stav je zjištěn v souladu s řádně pořizovanými a provedenými důkazy, tedy jinak řečeno procesně relevantním způsobem v souladu se způsobilými důkazy.
77. V řízení o přestupku se nelze spokojit s tím, že skutečnost, že obviněný z přestupku se jej dopustil, se jeví být pravděpodobnou, či dokonce nejpravděpodobnější, verzí rozhodného skutkového děje. Existuje-li pochybnost, tzn., existuje-li ne zcela nepravděpodobná možnost, že skutkový děj se odehrál jinak než tak, že naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nepřipadá shledání viny spácháním přestupku v úvahu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2011, č. j. 7 As 4/2011–79).
78. V dalším řízení proto žalovaný učiní vše potřebné pro náležité objasnění skutkového stavu tak, aby prokázal úplně a bez jakýchkoli pochyb viny žalobce přestupkem 1 a 3. Za tímto účelem bude náležitě reagovat na konkrétní námitky žalobce proti již zpracovanému znaleckému posudku, jeho obhajobu ze dne 29. 5. 2023 a důkazní návrhy vznesené v průběhu správního řízení, případně zváží i další postup za účelem objasnění skutkového stavu.
79. Dále žalovaný doplní svá skutková zjištění o specifikaci dopravní nehody, které se žalobce dne 20. 12. 2022 účastnil, tak, aby mohl náležitě vymezit povinnosti žalobce jako účastníka dopravní nehody a usoudit o jejich možném porušení z pohledu naplnění skutkové podstaty přestupku 2.

VI. Závěr a náklady řízení

80. Za této situace krajskému soudu nezbylo než žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit podle § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení, v němž je žalovaný právním názorem krajského soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Krajský soud vzhledem k přijatému závěru nevyporádával všechny námitky vznesené žalobcem.
81. V řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, jemuž v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný je zavázán k náhradě nákladů řízení žalobci podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), ve výši 9 300 Kč za tři úkony právní služby a 3 100 Kč (první porada s klientem včetně převzetí

a přípravy zastoupení, písemné podání ve věci samé – žaloba a vyjádření ze dne 1. 12. 2023) podle § 9 odst. 2 advokátního tarifu; a dále ve výši 900 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů za tři úkony právní služby á 300 Kč ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu; to vše navýšeno o daň z přidané hodnoty v zákonné výši (advokát vykonává advokacii jako společník veřejné obchodní společnosti, která je plátcem DPH). K náhradě nákladů řízení patří i uhrazený soudní poplatek ve výši celkem 4 000 Kč. Celková náhrada nákladů řízení představuje tedy částku 16 342 Kč. Všechny tyto náklady žalobci podle obsahu spisu prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práv. Soud žalovaného k jejich zaplacení zavázal k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“) ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o.s.ř., neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 26. února 2025

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně